

IRFONIY G'oya va Timsollar: An'ana va O'ziga Xoslik

Imomaliyeva Musharrafxon Ilhomjon qizi

Qo'qon universiteti, Pedagogika va psixologiya kafedrasi o'qituvchisi

E-mail: imomaliyevamusharrafxon@gmail.com

MAQOLA HAQIDA	ANNOTATSIYA
Qabul qilindi: 24-dekabr 2024-yil	Mazkur maqolada irfoniy g'oya va timsollar tushunchasi, ularning milliy an'analar bilan bog'liqligi hamda o'ziga xos jihatlari tahlil etiladi. Sharq falsafasi va adabiyotida irfoniy qarashlar inson ma'naviy kamoloti, axloqiy poklanishi va haqiqatga erishish yo'li sifatida qaralgan. Ushbu maqolada an'anaviy timsollar va ularning zamonaviy tafakkur bilan uyg'unligi o'rganilib, ular orqali milliy o'zlikni saqlash va rivojlantrish masalalariga e'tibor qaratiladi va shu bilan birga, Amiriy va Navoiy ijodi misolida yoritishga harakat qilingan. Insoniyat tafakkuri va madaniyatidagi chuqr falsafiy va estetik qiyatlarni o'zida mujassamlashtirgan g'oya va timsollarni tahlil etilib, maqolada an'anaviy va zamonaviy tafakkur o'rtaсидаги bog'liqlik, xalqning ma'naviyati va urf-odatları bilan bog'liq tushunchalar orqali o'рганилди.
Tasdiqlandi: 26-dekabr 2024-yil	
Jurnal soni: 13	
Maqola raqami: 93	
DOI: https://doi.org/10.54613/ku.v13i.1104	
KALIT SO'ZLAR/ КЛЮЧЕВЫЕ СЛОВА/ KEYWORDS	
Irponiy, g'oya, timsol, an'ana, mahorat, ilohiy ishq, kamolot, tariqat, Vahdat, may, o'zlik, nafs, Amiriy ijodi, haqiqiy ishq, majoziy ishq, komil inson, mistik, ilohiyot, falsafiy.	

Kirish. Hozirgi globallashuv davrida milliy va ma'naviy qadriyatlarni asrab-avaylash, ularning zamonaviy tafakkur va madaniyat bilan uyg'unligini ta'minlash muhim masalalardan biridir. Shu nuqtayi nazardan, irfoniy g'oya va timsollarni o'rganish, ularning an'anaviy va o'ziga xos jihatlarini tahlil qilish bugungi kun uchun dolzarb ahamiyat kasb etadi. Mavzuning dolzarbligini quyidagi omillar bilan bo'lash mumkin:

1. **Ma'naviy merosni asrab-avaylash** – Irponiy g'oya va timsollar Sharq falsafasi, adabiyoti va san'atida muhim o'rinni egallagan bo'lib, ularni chuqr o'rGANISH milliy merosimizni boyitishga xizmat qiladi.

2. **An'ana va modernizm o'rtaSIDAGI uyg'unlik** – Zamonaviy jamiyatda an'anaviy qarashlarni yangi davr talablariga moslashtirish zarurati mavjud. Irponiy timsollarni yangicha talqin qilish va ularning bugungi madaniyatga ta'sirini o'rGANISH bu borada muhim ahamiyatga ega.

3. **Shaxsiy va ijtimoiy o'zlikni anglash** – Irponiy g'oyalar inson ma'naviy kamoloti va jamiyatdagi ijtimoiy munosabatlarni shakllantirishda muhim rol o'yndaydi. Ular insonning o'zligini anglash va ijtimoiy muhit bilan uyg'un hayot kechirishiga ko'maklashadi.

4. **Jahon madaniyatida milliy timsollar o'rni** – O'zbek adabiyoti va tasavvuf tarixidagi irponiy g'oyalar va timsollar xalqaro madaniyat maydonida e'tirof etilib, ularning jahon miqyosida targ'ib qilinishi milliy o'ziga xoslikni saqlab qolish va rivojlantrish uchun muhimdir.

5. **Ma'naviy-intellektual taraqqiyot** – Irponiy tafakkur inson ongining yuksalishiga, tafakkur doirasining kengayishiga va jamiyatning ma'naviy jihatdan taraqqiy etishiga turki beradi.

Tasavvuf ta'lomitining ilohiy ishq va insoniy kamolot haqidagi o'lmas g'oyalari Sharq mumtoz so'z san'atiga shunchalik kuchli ta'sir ko'rsatgan ediki, bevosita tariqat yo'lliga kirmagan yoki mutasavvif shoir bo'lmagan qalam ahli ham mavjud an'analar ta'sirida irponiy mazmundagi she'rlar ijid qilganlar. Qo'qon adabiy muhitining asoschisi va homysi bo'lismish Amiriy ijodida ham bu an'ananing samarali ta'sirini ko'ramiz.

"Amiriy she'riyati tasavvufiy mazunning keng va chuqurligi, ilohiy ishq tarannuming ustuvorligi bilan ham e'tiborni tortadi. U o'z zamonasining yetuk allomasi Muhammad Ya'qubdan tasavvuf bo'yicha maxsus ta'lum olgan. Binobarin, bir tomonidan, tasavvufi ta'lum mahsuli, ikkinchi tomonidan, Sharq she'riyatidagi mavjud an'ana ta'siri, uchinchidan, tariqat va tasavvuf maktablarining faoliyat ko'rsatgani natijasida birligina Amiriy emas, balki o'sha davrning boshqa shoirlari, jumladan, Uvaysiy ijodida ham tasavvuf ta'siri kuchli ekanligini ko'ramiz. Bunga shoirlarning o'zidagi tasavvufga moyillikni ham qo'shasa, masalaning mohiyatini yanada oydinlashtiradi" [1,394].

Tasavvuf adabiyoti o'zining uzoq asrlik taraqqiyoti davomida yuzlab timsol-u istilohlarini ishlab chiqdi. Bu timsol-u istilohlar orasida yangilari ham bo'lganidek, an'anaviy timsollarning ramzlashtirilgani –

ularga yangi ma'no-mazmun yuklanganlari ham ko'p. Aytaylik, irponiy she'riyatta Xudogina emas, hatto Payg'ambar (Muhammad alayhissalom) ham, yetuk pir va komil insonlar ham mahbuba sifatida ta'rif-tavsi夫 etiladi. Aytaylik, Alisher Navoiyning:

Tangri bermish ul paripaykarga andoq tor og'iz –

Kim, kishi bilmaski, anda yo'qmudur yo bor og'iz[2,224], –

baytida "paripaykar deganda yero ko'knинг sohibi Olloh taolo ham, ikki olam mahbubi Muhammad alayhissalom ham, qalbi Tangri ma'rifatidagi fayziyob komil inson ham, ilohiy kamol va jamol mazhari bo'lgan ma'shuqa ham ko'zda tutiladi" [3,127].

Adabiyotlar tahlili.

Irponiy g'oya va timsollar sharq falsafasi hamda adabiyotining ajralmas qismi bo'lib, ular insonning ma'naviy kamoloti, ruhiy yuksalishi va hayot ma'nosini bilan bog'liq masalalarni yoritishda muhim rol o'ynaydi. Ushbu mavzuni tadqiq qilish jarayonida turli davrlar va maktablar adabiyotlari tahlil qilinadi.

Irponiy g'oyalarning asosiy manbalaridan biri tasavvuf falsafasi bo'lib, u Sharq adabiyotida chuqr iz qoldirgan. Ibn Arabiy, Jaloliddin Rumiy, Ahmad Yassaviy, Alisher Navoiy kabi mutafakkirlarning asarlariда irponiy qarashlar timsollar orqali ifodalangan. Ular inson qalbining poklanishi, ilohiy haqiqatni anglash, ma'naviy komillikka erishish yo'lini badiyi shaklda tasvirlaganlar.

Sharq adabiyotida irponiy timsollar keng qo'llanilib, ular ko'pincha ko'chma ma'no kasb etgan. Jumladan:

- Sham va parvona – ishq va fano timsoli.

- Ko'z yosh – dard va ilohiy sevgi belgisi.

- Ko'ngil – ilohiy haqiqat aks etuvchi ma'naviy olam.

- Oshiq va ma'shuq – ruh va Xudo o'rtaSIDAGI bog'liqlik ramzi.

Zamonaviy o'zbek adabiyotida ham irponiy g'oya va timsollar yangi shakl va mazmunda namoyon bo'lisdida davom etmoqda. O'tgan asr adabiyotida Abdulla Oripov, Erkin Vohidov, Rauf Parfi kabi shoirlarning ijodida ilohiy ishq, ma'naviy yuksalish timsollari an'anaviy va modern uslubda qayta talqin qilingan.

Irponiy g'oyalar va timsollar an'ana va o'ziga xoslikni o'zida mujassam etgan holda, turli davr va makonlarda badiyi tafakkurning muhim qismi bo'lib qolgan. Ular insoniyat ma'naviyati va falsafiy mushahadasining ifodasi sifatida hamon dolzarbdir.

Metodologiya.

Ushbu mavzuni tadqiq qilishda ilmiy yondashuvlar majmuasi qo'llaniladi. Tadqiqot metodologiyasi quyidagi asosiy usullarni o'z ichiga oladi:

1. **Tarixiy-tipologik yondashuv**

Bu usul orqali irponiy g'oya va timsollarning shakllanishi, rivojlanishi va turli davrlardagi ifodalish xususiyatlari o'rganiladi. O'tmish va hozirgi davr adabiyotidagi irponiy tasavvurlarni qiyosiy tahlil qilishga yordam beradi.

2. **Struktural-tahliliy yondashuv**

Adabiy asarlarda irfoniy timsollar qanday tizimda shakllanganligi, ularning semantik va stilistik jihatlari o'rganiladi. Masalan, *oshiq-ma'shuq, sham-parvona, gul-bulbul* kabi timsollarning tuzilishi va ularning ichki mazmuni tahlil qilinadi.

3. Semantik-interpretatsion yondashuv

Ushbu usul yordamida irfoniy timsollarning chuqur ma'no qatlamlari ochib beriladi. Timsollar va ramzlarning an'anaviy va zamonaviy talqinlari tahlil qilinadi. Masalan, "ishq" tushunchasining majoziy va haqiqiy darajadagi talqinlari o'rganiladi.

4. Komparativ yondashuv (qiyosiy tahlil)

Irfoniy g'oya va timsollarni Sharq va G'arb adabiyotidagi o'xshash va farqli jihatlari bilan qiyosiy o'rganish imkonini beradi. Masalan, Navoiy va Rumiy ijodidagi tasavvufi timsollar G'arb she'riyatidagi mistik obrazlar bilan solishtiriladi.

5. Fenomenologik yondashuv

Irfoniy tajribani subyektiv anglesh va shaxsiy kechinmalar darajasida tahlil qilishga yordam beradi. Shoир va mutafakkirlarning irfoniy tajribasi qanday estetik shaklga aylanganligi o'rganiladi.

6. Madaniy-genezis yondashuv

Irfoniy g'oya va timsollar qanday madaniy manbalardan kelib chiqqani, ularning ildizlari va shakllanish jarayonlarini tahlil qilishga asoslanadi. Ushbu yondashuv orqali tasavvuf, falsafa va diniy tafakkurning badiy adabiyot bilan o'zaro aloqasi o'rganiladi.

Metodologik asoslarning qo'llanilishi irfoniy g'oya va timsollarni chuqur tahlil qilish, ularning adabiy jarayondagi ahamiyatini ochib berish hamda an'ana va o'ziga xoslik jihatlarini aniqlash imkonini beradi.

Tahlil va natijalar

Ayni paytda, ma'shuqaning har bir uzvi ham bir qator tasavvufi ma'nolarini o'zida ifodalab keladi. Amiri yuz, ko'z, qosh, kiprik, soch, xol, lab, og'iz, xat, zanaxdon kabi an'anaviy obrazlarning majoziy ma'nolaridan ham mahorat bilan foydalanib, o'zining irfoniy g'oyalarini ilgari suradi. Jumladan, yuz – ilohiy nur jilvasi, haqiqiy husn mazhari. Shuning uchun ham Amiri "Oy yuzingning mohiyati – tajalliy tongining shu'lesi", – deb yozadi:

Oy yuzung mohiyati subhi tajalli lam'asi... (1,335)

Tajalliy deganda ilohiy nuring jilvalanishi, namoyon bo'lishi ko'zda tutiladi. G'aybdan kelgan va ko'ngilda zuhur etgan nurlar. Ilohiy nur jilvasi[4,346].

Amiri qator baytu misralarida ma'shuqa yuzining ko'zgusi – tajalliy shu'lesi ekanligiga ishora qiladi:

Tajalliy lam'asi – mir'oti ruxsoring erur ahsan!

Takallum aylaganda durri guftoring erur ahsan! (1,261)

Alisher Navoiy "Layli va Majnun" dostonining muqaddimasida ishora qilganidek, Olloh taolo Layli ko'rinishida jilva qilib, barchani Majnun kabi o'ziga oshiq qiladi.

Ey har sorikim qilib tajalli,

Ul mazhar o'lub jahonda Layli.

Ey oniki Layli aylab otin,

Majnun qilmoq qilib sifotin[5,7].

"Mazhar – o'zida ilohiy jamol va kamolni mujassam etgan inson. U ma'shuqa ham, pir ham, komil inson ham, ilmu axloqda yetuk do'st ham bo'lishi mumkin. Aytaylik, pok ishq sohibi, pokboz bo'lgan Farhod uchun Shirin – ilohiy Husnni o'zida aks ettirgan mazhar. Haq oshiqlari ko'pincha mazharni sevish orqali haqiqiy ishqqa yetadilar"[6,84]. Layli va Majnun sevgisi haqida ham shunday deyish mumkin.

Amiriyning quydagi bayti ham ayni irfoniy haqiqatdan bahs etadi:

Ba husnu ishq, ki xud oshiq astu xud ma'shuq,

Hadisi Layliyu Maçnun ba mardu zan bois (2,83).

"Erkak va ayol timsolidagi Layli va Majnun afsonasi aslida o'zi oshiq va o'zi ma'shuq bo'lgan husn va ishq uchun bir bahonadir".

Tasavvufga oid adabiyotlarda keltirilishicha, Olloh taolo qiyomatda xos bandalariga o'zining diyordorini ko'rsatishga va'da bergen. Shunga ko'ra so'fiylar ana shu ilohiy jamolni ko'rish orzusi bilan yashaydilar. Mutasavvif shoirlar ijodida ayni mazmundagi baytlarga ko'p duch kelamiz. Jumladan, Amiri yozadi:

Birav, noseh, mag'afonai firdavsu rizvonro,

Bihishti qovidoni man harimi kyi ma'shuq ast (2,49).

"Ey nasihatgo'y, qani, jo'na, firdavsu rizvon afsonasi bilan mening boshimni qotirma, ma'shuqa ko'chasidagi xos manzil men uchun abadiy jannatdir".

Tasavvuf falsafasiga ko'ra dunyodagi barcha yaratiqda Xudoning nuri jilvalanadi. Bunga shukrona tarzida har bir xilqat o'zicha Xudoning zikrini aytadi, uning mavjudligini isbot etadi. Zero, har bir narsaning o'z yaratuvchisi mavjud. Bu dunyoda nimaiki bor ekan, uning yaratuvchi ham bor. Shoир shunga ishora qilib aytayaptiki, chamandagi har bir gul olamning bir butunligi va uning yaratuvchisi Xudo ekanligi isbotlab turganda mening o'tkinchi dunyo narsalariga aldanib, bu haqiqatni unutganim ma'nnaviy so'qirlik emasmi?

Alisher Navoiyning "Nasoyim ul-muhabbat" tazkirasida Shayx Sa'diyning Haq zotidan boxarov kishi nazdida yashnab turgan daraxtlarning har bir bargi Yaratuvchi ma'rifati kitobining bir varag'i o'xshaydi mazmunidagi bir bayti Olloh taologa nihoyatida xush kelib, o'z farishitalari orqali unga nur to'la tabaqlar yuborgani rivoyat qilinadi:

Bargi daraxtoni sabz dar nazari hushyor

Har varaqi daftarest ma'rifati kirdigor[7,475].

Bunday mazmundagi baytlar o'tmishe shoirlari ijodida ko'p uchraydi. Amiriyning yuqorida bayti ham ayni silsiladagi baytlarga hamohang jaranglaydi.

Tasavvufda o'zingni o'zingdan izla, o'zingga yetsang – Haqq yetasan degan qarash keng tarqalgan. Shuning uchun o'zlik ham bu ta'limotning o'zak masalalaridan hisobidan. O'zlik bu – kishining nafsi, jism ehtiyojlar va dunyo narsalari bilan bog'liqligi. Ana shu taalluq – bog'liqlilik nuqtalarini uzib tashlamaguncha inson o'z Yaratuvchisiga yetolmaydi. Alisher Navoiyning "Lison ut-tayr" dostonida Simurg'ni izlagan o'ttiz qushning oqibat Simurg' o'zlarini ekanliklari anglab yetishlari bezij emas. Ayni sharqona motivga asoslangan braziliyalik adib Poelo Koelyening "Alkimyogar" asari qahramoni ham dunyonи charx urib, oxiri izlagan narsasi o'zi chiqib ketgan joyda ekanligini tushunib yetadi. Chindan ham, dunyoni kezib izlagan narsamiz ko'pincha oyog'imizing ostidan chiqib qoladi. Ayni haqiqatga ishora qilib, Amiri bir baytida "Maqsad gavharini o'z ko'nglingdan izla – dunyo bo'ylab ovora bo'lib izlashing behuda", – deydi:

Gavhari maqsud az dil չի, Amir,

Girdi olam chand boyad toxtan?! (2,251)

Raz qizi – uzum qizi timsoli irfoniy she'riyatda mayni tamsil etib keladi. "Alisher Navoiy raz qizi timsolini ilohiy ishq mayi va ma'rifat shavqi ma'nolarida qo'llagan"[8,219]. "Soqiy bazm, qadah va sharobni eslatgani singari, may va sharob uzumni, uzum esa bir-biridan fayzli bog'lar hamda qo'li gul bog'bonlarni xotirga keltiradi. Ya'ni mayxo'rlik davralari shunchaki ichkilik ichish yig'lnari bo'lmay, turmush zavqi, go'zallik manzaralarini bir butun holda idrok etishning majoziy bir timsoli ham edi"[9,16]. Chunonchi, mana bu baytida Amiri may bazmida mahbuba husni oshiqqa pardasiz ko'ringani haqida yozadi. Bu – taxayyulta yorni ko'rishga ishora:

Ba ruxsori tavaqqu' b'ysaho kardam kafi poyash,

Ba bazmi duxtarai raz bud husnash beniqob imshab (2,43).

"Yuzini ko'rish orzusida oyog'i kafini o'pdim. May bazmida bu kecha uning yuzini niqobsiz ko'rishga muvaffaq bo'ldim".

Amiri aro'si boda – may kelini degan sifat ham qo'llaydi:

Naboyad kard gustoxtona mayli sog'aru mino,

Arysi boda dar bazmi tarab mardafkan ast imshab (2,39).

"Orqa-oldini o'ylamay qadahu mayga mayl qilmaslik kerakki, ayshu safo bazmida may kelini pahlavon kabi manaman degan mardni yiqitishga qodir".

Xulosa va takliflar

Ma'lum bo'ladiki, tasavvuf adabiyotining timsollar olami va istohlari mundarijasini bilmay turib, nafaqat irfoniy she'riyat, balki Sharq mumtoz so'z san'atini ham butun mazmun-mohiyati va ma'no qirralari bilan har tomonlama keng va chuqur tushunib bo'lmaydi. "Endi tasavvufni bilmay turib, o'zbek mumtoz adabiyotini tushunishimiz mumkin emasligini to'la anglab yetdik. Shuning o'zi ham juda katta gap"[10,14].

Amiri Sharq mumtoz so'z san'atida mavjud an'analar doirasida ijod qilgan. Irfoniy g'oyalari targ'ibi, ilohiy ishq tarannumi esa bu adabiyotning yetakchi xususiyati edi. Shoир-shoir ijodida ham haqiqiy va majoziy ishq tasviri o'zaro uyg'unlashib, bir-birini to'ldirib va boyitib kelganini ko'ramiz. U o'z ijodida irfoniy istiloh va timsollar yetakchi o'rinn tutib, shoир o'zining badiiy maqsadi ifodasi uchun ularning turfa ma'no qirralaridan mahorat bilan foydalanadi. Bu esa shoh-shoir ijodini tasavvuf mavzuining ishlanishi jihatidan har tomonlama keng va chuqur tekshirishni taqozo qiladi.

Irfoni g'oya va timsollar Sharq adabiyoti va falsafasining muhim tarkibiy qismi bo'lib, ular insonning ma'naviy kamoloti, ilohiy haqiqatni anglash jarayoni va ruhiy yuksalishini ifodalashga xizmat qiladi. Tadqiqot shuni ko'ssatadiki:

- Irfoni g'oyalari tasavvufiy adabiyot orqali shakllanib, an'anaviy timsollar tizimiga asoslanadi.

- Oshiq-ma'shuq, sham-parvona, gul-bulbul kabi ramzlar inson va iloh o'rtaсидаги ruhiy bog'liqlikni aks ettiradi.

- Zamonaviy adabiyotda ushbu timsollar yangi badiiy talqinlarda namoyon bo'lib, o'ziga xos tarzda rivojlanmoqda.

- Irfoni an'analar madaniy va falsafiy jarayonlar bilan bog'liq holda shakllanib, ularning turli davrlardagi o'zgarishlari va talqinlari kuzatiladi.

Umuman olganda, irfoni g'oyalari va timsollar an'ana va o'ziga xoslikni mujassam etib, ular orqali inson ma'naviy hayotining eng nozik va chuqur qatlamlari ifodalananadi.

Foydalangan adabiyotlar ro'yxati:

1. Алишер Навоий. Тўла асарлар тўплами, X жилдлик, 7-жилд (Лайли ва Мажнун). – Тошкент: F.Фулом номидаги нашриёт-матбаа ижодий ўйи, 2011, 7-бет.

2. Алишер Навоий. Фавойид ул-кибар \\ Тўла асарлар тўплами, X жилдлик, 4-жилд. – Тошкент: F.Фулом номидаги нашриёт-матбаа ижодий ўйи, 2011, 224-бет.

3. Асадов. М. Ўзбек мутоз адабиётида соқийнома (генезиси, тараққиёт босқичлари, поэтик талқинлари). Филол.ф.док.(DSc) дисс. автореф. – Т., 2020, 16-бет.

4. Очилов Э. Таъби нозик, зеҳни салим шоир \\ Барҳаёт сиймолар. – Тошкент: “Ўзбекистон”, 2012, 394-бет.

5. Очилов Э. Бир ҳовуч дур (Алишер Навоий ғазаллари ва байтлари шархи) \\ Истиқлол даври ўзбек навоийшунослиги. Ўттиз жилдлик, 23-жилд. – Тошкент: “Тамаддун”, 2022, 127-бет.

6. Улудоғ С. Тасаввуф теримлери сўзлуги. – Истанбул: Кабалчи ёйинлари, 2001, 346-бет.

7. Олим С. Ишқ, ошиқ ва машук. – Тошкент: Фан, 1992, 14-бет.

8. Имомалиева, М. (2023). АМИРИЙ ИЖОДИДА ПАЙҒАМБАРЛАР БИЛАН БОҒЛИҚ ТИМСОЛ-ТУШУНЧАЛАР ТАЛҚИНИ. Interpretation and researches, 1(1).

9. Imomalieva, M. (2023). IMAGE OF JAMSHID JOMI IN AMIR'S CREATION. CURRENT RESEARCH JOURNAL OF PHILOLOGICAL SCIENCES, 4(12), 59-62.